

FOAIE PAROHIALĂ

8 - 14 martie 2026

Parohia „Sfântul Gheorghe”

Oradea, str. Louis Pasteur, 26

www.parohiasfantulgheorghe.ro

Pr. Olimpiu: 0722/450.013; Pr. Ioan: 0762/698.455

Liturghia Înaintesfințitelor

miercuri, 11 martie 2026; ora 12.00

Calea Crucii

sâmbătă, 14 martie 2026, ora 17.00

Pomenirea tuturor morților

sâmbătă, 14 martie 2026, ora 17.50

Pelerinajul eparhial al tinerilor la Medjugorje

Festivalul Internațional al Tinerilor de la Medjugorje 2026 este o experiență unică de credință, comuniune și regăsire spirituală, dedicată tinerilor din întreaga lume. În perioada **30 iulie – 8 august 2026**, te invităm să ni te alături într-un pelerinaj special, care îmbină participarea zilnică la programul festivalului (1–6 august) cu momente de rugăciune, reflecție și descoperire a locurilor sfinte din Medjugorje.

Pelerinajul include transport cu autocarul, **7 nopți de cazare** la pensiunea MATAL și în apropierea acesteia, foarte aproape de biserica (sanctuar), precum și demipensiune (mic dejun și prânz). Cazarea se face în camere cu 2, 3 sau 4 paturi, dotate cu aer condiționat.

Programul cuprinde, pe lângă participarea la Festivalul Tinerilor, urcarea pe Podbrdo (Calea Rozariului) și Krizevac (Calea Crucii), vizite la comunități din Medjugorje (Cenacolo, Oaza Păcii, Casa Mariei, Castel), iar opțional, momente de relaxare la cascada Kravice. Programul detaliat va fi comunicat ulterior, după definitivarea tuturor informațiilor.

Costul total estimat al pelerinajului este de 390 euro, iar pentru înscriere este necesar un avans de 200 euro. Diferența se va achita cu 30 de zile înainte de plecare. În cazul retragerii, participantul este rugat să își găsească un înlocuitor.

Contact: **Pr. Matei Marius – 0724590679; Pop Antonio – 0744127978.**

Biroul Pastoral al EGCO

Cu ocazia aniversării zilei dumneavoastră de naștere: **Gheorghe Roșu, Raluca Naom și Ionuț Dobocan**, în numele comunității Parohiei Greco-Catolice „Sfântul Gheorghe”, vă dorim sănătate, fericire și bucurii. Preoții parohiei vor celebra o Sfântă Liturghie, în ziua aniversării.

Capcane...

Pe calea înspre mântuire, cuvintele Sfintei Scripturi ne însoțesc pas cu pas. Ne ocrotesc de pericolele și de capcanele disimulate de-a lungul drumului, așa cum ne spune psalmul: „Pusu-mi-au păcătoșii cursă mie, dar de la poruncile Tale n-am răătăcit. Fiindcă făclie picioarelor mele este legea Ta și luminează cărărilor mele.”

Duminica trecută eram invitați să ne apropiem de Isus, pentru a fi înflăcărați de dragoste și pentru a fi capabili, la rândul nostru, să încălzim și să luminăm pe cei de lângă noi, aducându-i mai aproape de Dumnezeu, adevărata lumină a vieții noastre. Astăzi, în a doua duminică din Postul Mare, facem un pas în plus. Ni se revelează într-un mod uimitor, un adevăr de bază al credinței noastre: acela că nimeni nu se mântuiește de unul singur. Toți avem nevoie câteodată să fim purtați pe brațele spirituale ale altcuiva. Și tot la fel, alții au nevoie de brațele noastre pentru a rămâne tari în credință.

Este demascată astfel una dintre marile capcane ale zilelor noastre: aceea a individualismului. Imaginați-vă un scenariu exagerat, cel puțin deocamdată: suntem împinși tot mai mult și cu o presiune tot mai mare, înspre un soi de peșteră sau de carcera invizibilă, în care avem televizorul nostru, computerul nostru, prietenii noștri virtuali, tabieturile noastre, dar în care nu avem ceva esențial: oameni reali. În jurul nostru e pustiu. Chiar și atunci când suntem lângă alții, suntem de fapt singuri, cu căștile pe urechi, cu muzica noastră și numai a noastră și cu un sens al vieții al nostru și numai al nostru. Devenim tot mai mult o masă de singurătăți călătoare. Ajungem astfel să percepem lucrurile pe dos; citim realitatea anapoda. La fel ca și acel copil modern sau postmodern, care iese în natură împreună cu tatăl său și în fața unui câmp verde, minunat, exclamă: „Uauu ce frumos, parcă-i Windows!”

Dintr-un astfel de scenariu absurd, pe care începem să-l întrevădem în lumea noastră, un fel de infern plin de tehnologie dar lipsit de comuniune, Isus vrea să ne elibereze. Vindecarea de astăzi este una singulară, fiindcă în mod normal Dumnezeu vindecă în funcție de credința persoanei bolnave. Aici Isus vindecă în funcție de credința celor care mijlocesc: „Văzând Isus credința lor...”

Cine știe câte dintre darurile primite, câte dintre primejdiile de care am scăpat, câte dintre binecuvântările cu care am fost învredniciți, nu se datorează altcuiva? Unei persoane care ne-a dus pe brațe în fața lui Isus, în fața altarului, în rugăciune și sacrificiu. Și căreia nici măcar nu putem să-i mulțumim fiindcă a făcut-o cu discreție și în ascuns, în fața unui Dumnezeu care vede în ascuns.

Fratele Mihai din Prilog spunea un lucru minunat: spunea că toate sufletele pe care noi le-am scos din Purgator cu rugăciunile noastre, ne vor întâmpina atunci când vom trece din această viață, în Viața cea Adevărată, pentru a ne conduce înspre Isus. Ce-ar fi să încercăm, în timpul Postului Mare, acest minunat schimb de bogății spirituale, nu doar cu sufletele din Purgator ci și cu cei de lângă noi?